

Denktaş'ı Tanımak - 1

İçeriği Yazan: [Ata ATUN](#) [1] Zaman: Paz, 15/01/2012 - 22:05

İlk kez çocukluğumda tanıdım Kurucu Cumhurbaşkanımız merhum Rauf R. Denktaş'ı. Mücadele arkadaşları ile birlikte gelip kahveye oturur, ağabeylerimize, babalarımıza, dedelerimize büyük bir coşku ile hitap ederlerdi.

Anlamadığım konuları konuşurlardı. "Türkiye, anavatan, asker, mücadele, taksim, ölüm, bağımsızlık" kelimelerini

duyardım ama bu kelimeler çocuk beynime pek hitap etmezdi. Sadece "Türk askeri" lafını duyunca kulaklarım dikilir, kalbimden aşağıya doğru akan ılık sular bütün vücudumu kaplardı.

O, çocuk dünyamın 3 büyük adamından birisi idi.

"Doktor Küçük, Rauf Denktaş, Osman Örek,

Üç arkadaş, birleşmişler gardaş, gardaş..."

Diye şarkı söyleyerek, ellerimizde bir gece evvelden özene bezene kağıttan yaptığımız ve kusursuzca boyadığımız Türk bayrakları ile karşıladık kendilerini.

Türk bayrağı ne gezerdi İngiliz döneminde. Değil asmak, taşımak bile yasaktı.

Bir keresinde hocamız Kıbrıs adası haritasını çizmek ödevini vermişti bize. Ben haritayı çizmiş, orta yerine de kocaman bir Ay Yıldız'da koyunca, hocamız kağıdımı hemen elimden almış, "Yasaktır. Umarım kimse görmemiştir" demişti.

Anlayan kim...

Benim için "yasak" sadece, ellerim ve üstüm başım kir pas içinde çamurlu ayakkabılarla eve gitmemek, bir de önüme konan yemeği yememek için bahaneler üretmemektir.

Gerisi benim "yasak" algılamalarımın içine girmezdi.

Bana neydi İngiliz'in yasağından.

Defterimin her sayfasına çizmeye başladım ortasında Ay Yıldız olan Kıbrıs haritasını.

Neyse ki başıma pek bir bela gelmedi bu yüzden.

Rahmetli ağabeyim (Mimar) Bora (Atun), bir gün gaşa (kasa) tahtalarını kesip bir şeyler yapmaya

başladı. Uzun gaşa tahtalarını çeşitli şekillerde kesiyordu ama kesilenler de hiçbir şeye benzemiyordu. Oyunağa benzer bir şey olsa, dayak pahasına hemen alıp götüreceğim ama oyunağa da benzemiyordu kestikleri.

En sonunda kestiklerini üst üste koyup çakınca kocaman bir Kıbrıs haritası çıktı ortaya. Bana göre kocamandı tabii. Uzunluğu bacaklarımın boyu kadar vardı. Tahtaları da iyice cam kağıtlamıştı (zımparalamıştı) ama sanki bir gariplik vardı bu Kıbrıs haritasında. Soldan sağa, boylu boyunca tam orta yerinde tahtalar birleşmemiş ve ayrık duruyordu. Sorunca da “çivim bitti” demişti bana.

Ertesi gün anladım o tahtaların niye ayrık olduğunu.

Mahalledeki bütün evlerin duvarlarına kocaman yeşil renkli bir Kıbrıs haritası mühürü vurulmuştu. Kıbrıs adası tam ortadan enlemesine ikiye ayrılmış vaziyetteydi ve altında da elle “Volkan” imzalı, “Ya Ölüm, Ya Taksim” ile yazıyordu.

Rauf beyin kahvede söyledikleri yavaş yavaş anlam kazanmaya başlamıştı küçücük beynimin içinde. Ağabeyim ise artık “Volkan”ın faal bir üyesi olmuştu. Ben ise aralarına katılabilmek hayalleri içinde büyümek için sabırsızlıkla gün sayıyordum.

Aradan geçen yıllardan sonra ilk kez Rauf beyi yakından 22 Aralık 1963 günü gördüm. Artık bıyıklarım da terlemeye başlamıştı. Okula gelip bize hitap etmiş, mücadeleye hazır olmamızı söylemişti. Birkaç gün sonra da hayatımda ilk kez gerçek bir silahla tanışmış, eğitim aldıktan sonra da nöbetlere girmeye başlamıştık. Kıbrıs Türk halkı olarak soykırıma uğradığımız ve korkunç bir mücadele verdiğimiz yıllar başlamıştı artık.

Kaderim Rauf beyle 1970 yılında kesişti. Artık büyümüş genç bir delikanlı olmuştum. Yıllar sonra ilk kez seçimler yapılıyordu ve Rauf beyin halka hitabını ilk kez dinlediğimde de adeta büyülenmiş, Kıbrıs konusunun özünün ne olduğunu artık iyice anlamaya başlamıştım.

Mücahitlik dönemimde uzun bir uğraşından sonra hazırladığım RMMO Kamplarını ve mevzilerini gösteren harita nedeni ile beni tebrik etmiş, birlikte bir öğle yemeği yemekle ödüllendirmişti.

1976 seçimlerinde de beni seçimlere katılmaya ve aday olmaya teşvik etmişti. Katıldım ve UBP Mağusa Milletvekili seçildim. İngilizcemin ana dilim kadar iyi olması nedeni ile Dış İşleri Komisyonuna seçilince Rauf beyle yakından çalışmak olanağım oldu ve bu birliktelik yıllarca devam etti.

Çok zeki bir insandı. Büyük çoğunluğumuzun “enine boyuna” düşünüp karar vermek yeteneğine karşın Rauf beyin başka hiç kimsede görmediğim, geometrik olarak küre şeklinde diye tanımlayabileceğim bir düşünme ve analiz yeteneği vardı.

Olayları ve kelimeleri, beyninde adeta bir kürenin üzerine konmuş gibi çevirir ve her açıdan bakarak artılarını ve eksilerini görürdü.

...Devam Edecek...

Prof. Dr. Ata ATUN

Ata.Atun@PolitikaDergisi.com

Yorumlar

- [Güncel](#) [2]

Kaynak URL (26/04/2024 - 20:19 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/makale/denktesi-tanimak-1>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/ata-atun>

[2] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>